

JAUNAIS CELS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

Cena 5 kap.

Tautas karogs kļuvis par valsts karogu

27. februārī notika Riebiņu pagasta padomes otrā sesija. Pēc padomes priekšsēdētājas un izpilddomnieces priekšsēdētājas lūguma valsts karoga nomaiņas ceremoniju pie pagasta izpilddomnieces ēkas veica filmārs Meluškāns — viens no visaktīvākajiem un gados jaunākajiem deputātiem. Tāpat kā visā Latvijā, arī Riebiņos tagad plūso sarkanbaltsarkanais karogs.

Pēc šīs svinīgās lētiskās procedūras pagasta padomes deputātiem bija jāizšķir jautājums: vai uzskatīt sevi par pilntiesīgi ievēlātiem, ja rajona padome nav atzinusi riebiņu valsts karoga izraudzītās rajona padomes deputātus R. Kavinski un L. Sorokinu? Sajā sakarā tika uzklauti ciema vēlēšanu komisijas priekšsēdētājas Marijas Ivanovas un komisijas locekles Tatjanas Gromovas, kā arī 21. Riebiņu vēlēšanu iecirkņa komisijas priekšsēdētāja vietnieces Anastasijas Piskunovas paskaidrojumi.

Parastiem vēlētājiem, kam gadu gadiem vēlēšanās bija jāiziet tikai ar vienu biļetenu, kurā bija viens uzvārds un kurš ar pašu vai citu roku tika ielaists urnā, bet pēc tam izrādījās, ka visi laimīgi 99,9 procentīgi nobalsojuši, tagad nav viegli saprast visas šīs vēlēšanu fīneses: rajona vēlēšanu komisija, ciema vēlēšanu komisija, iecirkņa vēlēšanu komisija, mandātu komisija, pagaidu komisija... Pārbaudītājs pārbaudītāja galā — bet kārtības nav. Katram savas pilnvaras, katrs stāsta kaut ko savu — trakš var palikt! Vieni deputāti der, otri neder — kāpēc? Vai ir kādi dokumentāli pierādījumi, ka tieši rajona padomes vēlēšanas noritējušas nepareizi, bet pagasta padomes vēlēšanas — pareizi, ja abās vienlaikus strādājust viena un tā pati komisija?

Rajona padomei par to acimredzot, ne silts ne auksts, ka tur netiek ielaists tas, kas viņiem nepatīk. Tā tagad domā daudzi riebiņieši. Viņiem, darba cilvēkiem, šīs demokrātijas spēles apņikušas jau pirmajā piegājienā. Riebiņu ciema iedzīvotāju vairākums beigu beigās tajās saskata savu diskrimināciju — neko citu. Kurš pie tā vainīgs? Kurš atbildēs par domstarpību sēklas sēšanu tagad, kad visvairāk vajadzīga vienotība un saliedēts darbs rajona un republikas labā? Šie jautājumi, protams, palika «aiz kadra», kad pagasta padome sūtīja rajona padomei savu prasību, kas publicēta mūsu laikraksta iepriekšējā numurā.

Tāču, kamēr nāk atbilde, pagasta deputāti nolēma izmantot savas pilnvaras un nesēdēt, rokas klēpi salikuši. Citādi iznāks, ka Riebiņos vispār nav tautas vēlētas varas. Deputāti uzklauti pagasta izpilddomnieces priekšsēdētājas Ainas Tumašovas ziņojumu par 1989. gada ciema budžeta plāna izpildi un priekšlikumus šī gada plānam. Vini pienēma šādu budžeta plānu 1990. gadam:

Ieņēmumu daļā
Atskaitījumi no valsts nodokļiem un ieņēmumiem — 16200 rbl.

Valsts nodeva — 700 rbl.

Nodoklis no ēku īpašniekiem un zemes nodoklis — 1400rbl.

Kopā: 18300 rbl.
Izdevumu daļā
Bibliotēkām — saimniecības izdevumiem — 800 rbl.

Feldseru punktiem — algām, medikamentiem, saimniecības izdevumiem — 7400 rbl.

Pabalstiem vientuļiem, veciem cilvēkiem — 800 rbl.

Izpilddomītejai — algām, citiem izdevumiem —

9300 rbl.

Kopā — 18300 rbl.

Līdzīgs plāns bija arī iepriekšējā gadā, taču izrādījās, ka ciema padomes ienēmi pārsnieguši izdevumus par 21401 rubli. Tie ir brīvie līdzekļi, kurus tagad var izlietot pagasta labā. Aina Tumašova tos ierosināja izdot izpilddomnieces ēkas kapitālremontam (tā kalpojusi jau 15 gadus), tāpat arī to celu remontam, kas ved uz kapsētām, u. c. Deputāti atbalstīja viņas priekšlikumu, uzdodot izstrādāt brīvo līdzekļu sadales konkrētu plānu.

Pagasta padomes priekšsēdētāja Zoja Agafonova savukārt saņēma deputātu atbalstu padomes turpmākā darba virzīenu nosprašanā. Nolemts trešajā sesijā pieņemt pagasta iekšējās kārtības noteikumus atbilstoši jaunajam lēmumam par pagastu pašvaldību. Noteikumu izstrādāšanai izveidota komisija Z. Agafonovas, I. Meluškāna, V. Mičānes, G. Mihailova, A. Sabanska, A. Tumašovas un S. Vjakses sastāvā. Pagasta «likumu projekts» pēc tā izstrādāšanas tiks publicēts «Jaunajā Cēlā» iedzīvotājiem apspriešanai un papildināšanai un tikai pēc tam to pieņems sesijā. Nolema, ka pastāvīgo komisiju darba plāns jāstāda līdz 20. martam.

Tālāk sekoja dažādi organizatoriski jautājumi, kuri arī skar visa pagasta intereses. Pirmkārt, tika apmierināts A. Tumašovas lūgums izpilddomnieces «sieviešu komandu» (sk. «Jaunā Ceļa» 27. janvāra numuru) papildināt ar diviem pieredzējušiem vīriem — Romualdu Kavinski un Ivanu Staričenu. Otrkārt, pagasta sociālās attīstības jautājumu komisijas priekšsēdētāja Alla Krasnopjorova lūdza viņu atbrīvot no komisijas priekšsēdētājas amata un (Turpinājums 2. lpp.)

27. februāra rītā Riebiņu kultūras namā notika pagasta vēlētāju tikšanās ar deputāta kandidātu republikas Augstākās Padomes vēlēšanām — Aglonas internātskolas vēlēšanām 162. Peleču vēlēšanu apgabala, tāpēc šī apgabala vēlētājiem, arī riebiņiešiem, 18. martā izvēle būs atvieglota. Jau priekšvēlēšanu sapulcē 8. februārī pagasta laudis varēja pārliecināties, ka Andra Puzo deputāta platforma izceļas ar noteiktību, konstruktīvismu un stingru republikas interešu aizstāvētību, ka viņam piemīt deputātam nepieciešamais skatījuma plašums, loģiskas spriešanas spējas, prasme pārliecināt izklāstīt savu domu un korekta, kulturāla izturēšanās. Toreiz gan viņš Riebiņos saņēma par 22 balsīm mazāk nekā viņa sāncensis Jānis Vucēns, tomēr jau tad bija skaidrs, ka viņa izredzes uz vēlētāju uzticību ir vismaz līdzvērtīgas.

Atgādināsim, ka 8. februāra sapulcē kopā ar Andri Puzo bija ieradies arī viņa uzticības persona — viņa kādreizējais skolotājs, tagad domubiedrs un kolēģis Jāzeps Anspoks. Viņš ļoti pārliecināti raksturoja deputāta kandidātu kā progresīvi domājošu, mērķtiecīgu cilvēku, kurš savu ieceru īstenošanai neželē enerģiju un spēkus, kurš to dēļ atteicies no virzīšanās pa karjeras kāpnēm, kurš principiāli prot aizstāvēt savu viedokli. Pozitīvās pārmaiņas viņa vadītajā Aglonas internātskolā liecina par to, ka viņš māk ne tikai pareizi domāt un labi runāt, bet arī neatlaidīgi, gudri, prasnīgi strādāt.

Andra Puzo vārds nav svešs visas republikas mērogā. Viņš ir viens no tiem pedagogiem, kas aktīvi un enerģiski iestājas par izglītības sistēmas reorganizāciju un savu iespēju robežās konsekventi to īsteno. So nelielo deputāta kandidāta «vizītkarti» nobeidzot, piebildīsim, ka viņam ir 35 gadi, precējies, sieva skolotāja, divi dēli — jau skolēni, ka viņš uzauzdzis mūsu rajonā — Aglonā, tāpēc labi zina šīs pušes lauzu vēlmes, vajadzības un problēmas.

ANDRIS PUZO: dialogs ar vēlētājiem

Andris Puzo priekšroku dod tiešam dialogam ar vēlētājiem, tāpēc viņa deputāta kandidāta platforma nav formulēta noapaļotās vārdu klīšējās un nodrukāta uz papīra. Līdz ar to mums nav iespējams to uzturēt tieši viņa piedāvātajā redakcijā. Tiem Riebiņu pagasta vēlētājiem, kas paši nevarēja ierasties uz tikšanos ar Andri Puzo nedz 8., nedz 27. februārī, būs jāsamierinās ar šo pēdējās tikšanās atreferētumu.

Sarunu ar vēlētājiem Andris Puzo sāka ar to, ka brīdināja: savu deputāta uzdevumu viņš saskata nevis kaut kādā privilēģiju «izšīšanā» tieši savam vēlēšanu apgabalam, bet gan rūpēs par to, lai tiktu pieņemti taisnīgi likumi un lēmumi, kas garantē republikas attīstību atbilstoši tās lauzu ieguldītajam darbam. Bet šajā nolūkā ir jāpanāk, lai pareizi darbotos ekonomiskās un politiskās sviras. Ar padomju presē iegūto faktu palīdzību deputāta kandidāts argumentēja savu domu par to, ka republikas augšupēja nav iespējama bez patiesas neatkarības, bez īstas, ne tikai vārds paustas ekonomiskās suverenitātes.

Runājot par agrāro politiku, viņš izteica savu viedokli par tiem procesiem, kas pašreiz noris laukos. Masveida piespiedu kolektivizācija 50. gadu sākumā nodarīja milzīgu postu Latvijas lauksaimniecībai. Tikpat nepareizi būtu tagad forsēt zemnieku saimniecību veidošanos, ja nav iespēju tās ekonomiski pietiekami atbalstīt. Laukos brīvi jālauji attīstīties un konkurēt dažādām īpašuma formām — gan jau esošajiem kolhoziem un valsts saimniecībām, gan kooperatīviem un akciju sabiedrībām, gan privātsaimniecībām.

Kā cilvēks, kas labi orientējas šobrīd vēl pastāvošajā izglītības sistēmā, Andris Puzo neapziņi vērtēja līdzšinējo skolas atrautību no dzīves ne tikai zināšanu, bet arī morāles tomā. «Sociālistiskais realisms», kad bērniem vēlamais mūsdi dzīvē tika pasniegts kā esošais, atbaltāja viņus no patiesības, veidoja sabiedrībā dubultmorāli, iekalibu. Ag-

(Nobeigums 2. lpp.)

ANDRIS PUZO: dialogs ar vēlētājiem

(Sākums 1. lpp.)
lonas internātskolas direktors jau 1985. gadā, kad vēl pēc inerces audzināšanā lielu vietu ieņēma karojošais ateisms, uz savu atbildību atlāva skolā darboties baptistu draudzei, paverot bērniem ceļu uz gara dzīves izkopšanu. Un tas jau devis savus pozitīvus augļus. Tagad atkal

Andris Puzo ir jaunas ieceres īstenotājs — viņš grib Aglonā atjaunot ģimnāziju ar humanitāru ievirzi, un viņu atbalsta kolektīvs, kurā strādā isti direktora domubiedri.
Noslēgumā deputāta kandidāts pieskārs politiskās dzīves problēmām, nostājoties pret pulkveža V. Alksņa aizstāvēto Lat-

gales ideju kā jaunas, Karabaha variantu pēc principa «Skaldī un valdi!». Viņš uzsvēra, ka Latgalē nekad nav bijušas populāras nacionālistiskas, skeltnieciskas noskaņas, ka tautas te vienmēr dzīvojušas saucībā.

Andris Puzo atbildēja uz klātesošo jautājumiem un priekšlikumiem. Viņš pastāstīja, ka nākamajā gadā viņa vadītās skolas 10. klasē tiks uzņemti audzēkņi pastiprinātai (5 stundas nedēļā) angļu un vācu valodas apguvei. Apsolīta nodot Lauksaimnieku savienībā ierosinājumu jaunas tehnikas sadalī starp kolhoziem un zemnieku saimniecībām veikt atbilstoši valstij pārdotās produkcijas daudzumam. Tika uzdots jautājums par viņa attieksmi pret deputātu pilnvaru neatzišanu riebiņu vairākuma izraudzītajiem rajona padomes deputātiem. Pats nebūdamis rajona deputāts, Andris Puzo atzinās, ka viņš nevēlās pietiekami kompetents, lai dotu uz to kādu noteiktu atbildi. Jo šajā lietā viņam ir vēl mazāk informācijas nekā pašiem vēlētājiem. Atbildot uz jautājumu par pilsonu komitejām, viņš paskaidroja, ka pats nav tās loceklis, taču neuzskata tās par nretlikumīgām. Nobeigumā Andris Puzo izteica cerību, ka arī tad, ja viņu ievēlēs Augstākajā Padomē, viņš varēs dzīvot un strādāt Aglonā un regulāri tikties ar vēlētājiem. Jo istās cilvēku vajadzības var uzzināt uz vietas — tur, kur tās rodas, nevis galvaspilsētā.

M. AUSTRUMA

S. Kerbedzam — 180

9. martā — dzimšanas diena slavenajam inženierim, kura vārds pazīstams visā pasaulē, talantīgajam tiltu un citu būvju radītājam, mūsu patronam, mūsu novadniekam, Stanislavam Kerbedzam. Par viņa dzīvi Riebiņos, kur vēl saglabājusies muižas ēkas, mūsu laikraksts jau rakstīja vairākas reizes, tikām pieminējuši arī to, ka baltajā namā Feimankas krastos bijuši, atpūtušies, strādājuši, smēlušies ledvesmu slavenais mūziķis un mākslinieks M. Curljonis, latviešu klasiskās operdziesmas pamatlicēja H. Kozlovskā-Ersa, kā arī citi.

180. gadadienu kopš S. Kerbedza dzimšanas viņa dzimtas māju mantinieki, tagadējie Riebiņu ciemata iedzīvotāji, sagaida, būdami pilni enerģijas un nākotnes cerību. Nav aizmirsta arī bijušā muižas saimnieka piemiņa — pastāvīgi tiek uzturēta kārtība senajā parkā pie dzīvojamā nama, iztīrīti un sāktī labiekārtoti dīķi un lauces starp tiem, restaurētas divas saimnieciskās ēkas, pēc rekonstrukcijas vienā iekārtota jaudīga un moderna maizes ceptuve, bet otra, lopkopības, tagad «strādā» savā tiešajā nozīmē — tur pēc kapitālā remonta un sakārtošanas

ierikota zirgu novietne. Labiekārtota apkaimes teritorija.

S. Kerbedza muižas centra atjaunošana norit, maksimāli saglabājot tās pirmatnējo izskatu. Tīks turpināta arī citu teritorijas elementu rekonstrukcija. Bet pats svarīgākais, pats galvenais ir dzīvojamā nama, atjaunošana. Tam vajadzīgi lieli rekonstrukcijas darbi, bet līdz ar to — arī lieli kapitālieguldījumi.

Mūsu attēlā — tāds S. Kerbedza nams izskatās dotajā brīdī. Diemžēl, sagaidot viņa 180. dzimšanas dienu, agrofirmā vēl neizdevās atjaunot. Taču ir visas iespējas, lai to izdarītu līdz nākamajai «apaļajai» jubilejai — 185.

Tautas karogs kļuvis par valsts karogu

(Sākums 1. lpp.)
Ievēlēt viņas vietā Ilmāru Meluškānu (jauns, enerģisks, viņam ikdienā pieejams transports), kā arī papildināt šo visplašāko uzdevumu spektra komisiju vēl ar vienu locekli. Deputāti vienprātīgi atbalstīja viņas priekšlikumu. Treškārt, tika apstiprināta pagasta tautas kontroles grupa šādā sastāvā: priekšsēdētājs deputāts Pēteris Skutelis, locekļi Bernarda Maslobojeva, Ivans Pastars, Zenīta Pauriņa un Antoņina Sila.

Ceturtkārt, deputāti nolēma pieprasīt, lai Riebi-

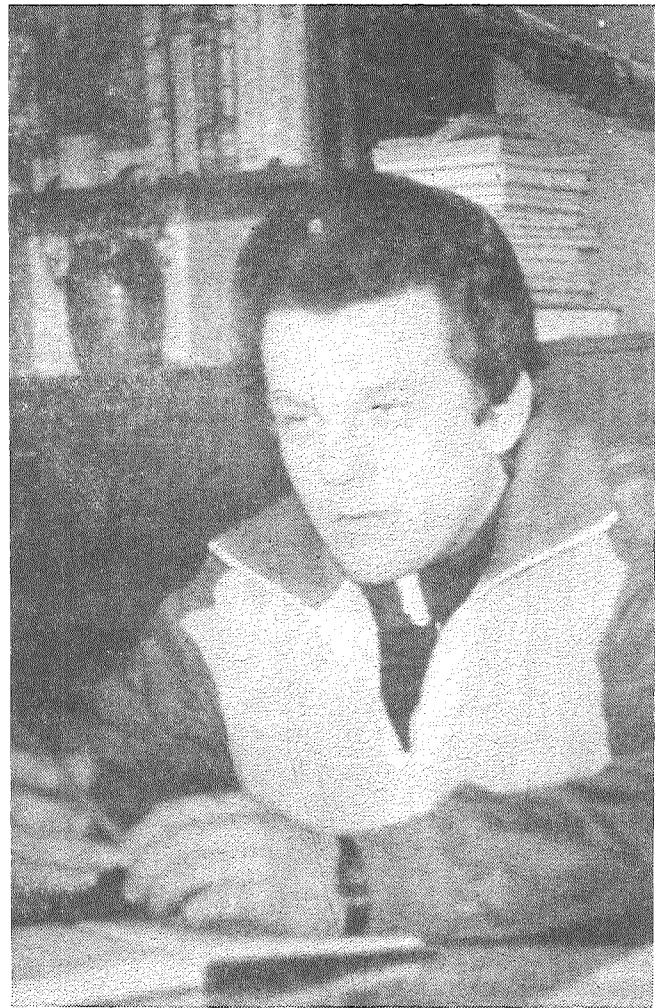
ņiem iedalītē 6,8 procenti no rajonā ienakošajam paugstināta pieprasījuma precēm tiktu realizēti caur ciemata tirdzniecības centru: būtu lielāka garantija, ka tās nonāks tieši riebiņu dzīvokļos. Piektkārt, tika izskatīts deputāta Antona Klindžāna pieprasījums papildināt Petrovsku sādzu apkalpojošā autoveikala preču sortimentu, kā arī novērst patvalīgas izgāztuves veidošanu viņa vēlēšanu apgabala teritorijā.

Starp citu, deputātu pieprasījumi ir ļoti efektīva darba forma.

Sestkārt, pēc ciema feldšeres Elvīras Strautmanes ierosinājuma tika nolemts noslēgt līgumu ar rajona poliklinikas ģinekologu, lai fluorogrāfiskās apskates papildinātos ar kvalificētām ģinekoloģiskām pārbaudēm.

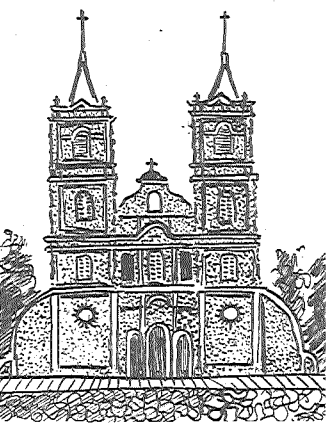
Visbeidzot, pēc P. Skutela ierosinājuma tika nolemts, ka I. Meluškāns sagatavos pieprasījumu valsts apitoinspekcijai dažu nepieciešamu ceļazīmju uzstādīšanai ciemata teritorijā.

Tad sesija darbu beidza.
M. GEKISA

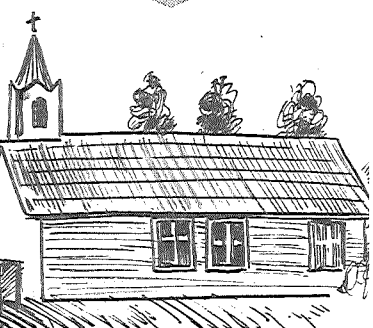

NAUTRENU DEKANĀTS

NAUTRENU pirmā baznīca bija no koka un atradās uz Zogotu kapiem netālu no Zalmužas. Līdz

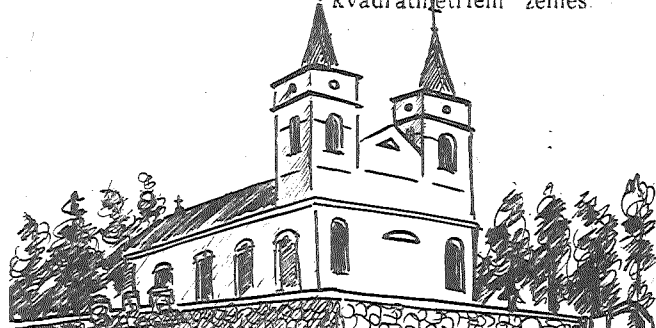

AUGUSTĀVAS baznīca celta 1828. gadā, sākotnēji bija Bērzu filiālbaznīca, draudze nodibinājis tikai pēc pirmā pasaules kara. Baznīcas izmēri — 96 kvadrātmetri.

1792. gadam draudzei bija Zalmužas vārds. Kad celta — ziņu nav, skaitījās gan Strūžānu, gan Rēzeknes filiāle, apkalpoja jezuiti no Rēzeknes. Prāvests Budrevičs 1799. gadā pārcēla uz Rogovku (Naurēniem), tā bija velīta Jaunavas Marijas Bezvainīgas ienēmšanas godam. Prāvests A. Kantiniks 1902. gadā Naurēnos sāka celt jaunu, modernu baznīcu, 1903.—1912. gadā darbus turpināja, prāv. A. Jasīnskis, pabeidza pr. Ks. Martinēnas, 1914. gadā konsekrēja arhibīskaps V. Kļučinskis tāpat Jaunavas Marijas Bezvainīgas ienēmšanas godam, veco 1915. gadā nojauca. Tagadēta ir masīva kļeģeļu celtnē ar diviem torniem, aizņem 528 kvadrātmetrus.

1755. gadā BĒRZOS uzcēla koka baznīcu, sākumā tā bija Rēzeknes filiāle un apkalpoja jezuiti, kuru misija bija šajā pilsētā. Patstāvīgi draudzes metrikas sāktas vest ar 1788. gadu. Tā bija no koka un 19. gadsimta vidū nodega.

Senos laikos Nautrēnu draudzes ANNAS MUIŽA bija kapella, 1933. gadā ar arhibīskapa Sprīngoviča rīkojumu nodibināta draudze. Kapliņas te jau sen vairs nebija un šī vieta atradās pārāk tuvu Naurēniem. Netālu no Mežvidu dzelzceļa stacijas (Lakšnieku sādžā) Jadviga

1851. gadā uzcēla jauna mūra ar diviem torniem, 1897. gadā svētās Annas godam to konsekrēja bīskaps Simons. Stāvs uz 480 kvadrātmetriem zemes.

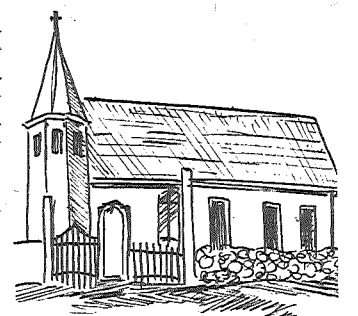
Zeigūre uzdāvināja zemi, 1933. gadā Bērzgales prāvests A. Dunsķis nopirka mūru māju un uzcēla uz šīs zemes, vienā galā ierīkoja baznīcu, otrā — sarga dzīvokli. Draudzei sākumā sacēla dar. Annas muižas, vēlāk — Mežvidu, Baznīca kapella aizņem 64 kvadrātmetrus.

BIKAVĀ (Gaigalovā) pirmā koka baznīca bija no 1794. gada, bet 1825. gadā tās vietā uzcēla mūra, 1896. gadā Vissvētākās Jēzus Sirds godam konsekrēja bīskaps Simons. Prāvests T. Matuļonis (vēlāk bīskaps Lietuvā) laikā no 1906. līdz 1910. gadam pārbūvēja, uzcēla arī divus augstus tornus. Labajā pusē ir sānu altāris, tajā — Dievmātes Palīga glezna, ko iesvētījis prāvests Leons XIII un Bikavas baznīca to prāv. Smilģevičs svīnē ienesa 1900. gada 23. janvārī. Vienu laiku — no 1882. līdz 1920. gadam tai bija pievienota arī Strūžānu draudze. Baznīcas platība — 267 kvadrātmetri.

Katoļu baznīcas Latgalē

1933. gadā nodibināta KRISJĀNU draudze, Jaunlatgales apriņķa valde tai piešķīra muižas klēti, kura bija no mūra un labā stāvoklī, tāpēc viegli varēja pārbūvēt par baznīcu. 1939. gadā prāvests E. Kopeičs iesvētīja Ziemsvētku viģilijas laikā.

KARSAVA koka baznīca ar diviem torniem celta 1741. gadā, Jaunavas Marijas Rožukrona godam iesvētīta 1763. gadā. Dārzā trīs kapellas (ceturktā nolaukta ceļot jauno

baznīcu), 1932. gadā uzcēla celt jaunu, lielu mūra baznīcu, bet otrā pasaules kara dēļ darbi palika nepabeigti. Platība — 154 kvadrātmetri.

8. MARTS — Starptautiskā sievietes diena, visas pasaules sievietes svētki, arī visu mūsu agrofirmsas sievietes, kuru — kolhozā un pārstrādes uzņēmumos — ir vairākums. Dažādu

profesiju un strādnieču kvalifikācijas sievietes, vadītājas un speciālistes. Viņas pierasti ir savu kolektīvu labāko darba darītāju pulkā, pirmās rūpējas par sa-

turīgās atpūtas un kultūras pasākumu organizēšanu darba vietās, uz viņu pleciem ir arī visa atbildība par jaunās paaudzes audzināšanu. Paldies Jums par visu.

dārgās sievietes. Sveicam svētkos!

ATELĀ: ar viņu rokām top saldā produkcija cietes rūpnīcas konditorejas ceļā.

Uz Latvijas Zaļo partiju

Sogad 13. un 14. janvārī Jūrmalā — Lielupē — notika Latvijas Zaļās partijas dibināšanas kongress. Tā darbā piedalījās 184 delegāti un viesi.

14. janvāra rītā zālē jau strādāja pirmie šimts LZP biedri, tiesa, pagaidām vēl bez biedru kartēm. Tika ievēlēta pagaidu koordinācijas padome (PKP) divpadsmit cilvēku sastāvā, kurai kongress uzdeva līdz kārtējam LZP kongresam pildīt centrālajai domei (CD) paredzētās funkcijas un veikt visus nepieciešamos pasākumus statūtos paredzētās organizatoriskās uzbūves izveidošanai, kā arī līdz 1990. gada 1. jūlijam izstrādāt LZP rīcības programmu.

Zaļā partija ir brīvprātīga, neatkarīga politiska organizācija, kas jebkurā Latvijā pastāvošās politiskās sistēmas ietvaros ar visiem savā rīcībā esošajiem līdzekļiem aktīvi un konsekventi iestājas par dabas aizsardzību, nācijas saulabāšanas ekoloģisko nodrošinājumu un miera garantēšanu.

Par šīs partijas biedru var būt katrs 18 gadu saņiegušais pilsonis neatkarīgi no tautības, sociālā stāvokļa, reliģiskās pārliecības un piederības pie sabiedriskajām organizācijām, ja viņš atzīst LZP Manifestu un apņemas ievērot statūtos, aktīvi iesaistās LZP jokālo programmu īstenošanā individuāli vai darbojoties kādā no LZP komām (komā — minimāli trīs cilvēki) un regulāri maksā biedru naudu (1 rublis no katriem 100 rubļiem aizsargam darba vietā, kuru iekasē

neāretāk kā 1 reizi trīs mēnešos, pie kam CD vai pagaidām PKP pārskaita tikai 20 procentus).

Kongress apstiprināja reģionālos centrus, kuros var pieteikties tie, kas vēlas iestāties LZP. Diemžēl, visā mūsu Latvijā ir tikai viens tāds centrs, proti — Krāslavas rajona Priezmales Padomju ielā 5. dzīvoklis: 5. telefoni — mājās 57253, un darbā — 57212. Adrese: 228485, pasta nodala — Kapini.

Vai arī Rīgā, PKP pagaidu mītne — 226014, Meža prospektā 1, Rīgas ZOO, telefons — 518409. Valsts Vilnītis.

Kaut arī mēs vēl nesam tik bīstamā ekoloģiskā situācijā, kā Ventspils, Jūrmala, Olaine un citur, dabas aizsardzība darba mums jau šodien ir ļoti daudz. Jāaizsargā un jāatveseļo augsne, meži, atmosfēra un mūsu galvenā dabas bagātība — zilie ezeri (arī mūsu Daugavina), kuri katastrofālā ātrumā, «pateicoties» galvenokārt nekontrolētai minerālu un organisko mēsļu lietošanai, aizaug. Bet tie mums neatkarīgās Latvijas arstākļos noderētu ne tikai zivju, vēžu, sapropela, lopbarības ieguvei, bet kalpotu arī kā tūrisma objekti, ko labprāt izmantotu daudzi jo daudzi ārzemnieki, tā zināmā mērā palīdzot mums iziet arī no ekonomiskās krīzes.

Aicinu visus dabas draugus iestāties LZP — mūsu darbs būs vērtīgs brīvai Latvijai un zālaj planētai. Jānis SUPUNSKIS, veterinārsts, LZP biedrs, LZP dibināšanas kongresa delegāts

Vēstules, vēstules...

Vienā no iepriekšējiem laikraksta numuriem jau rakstījām par to satraukumu, kas pārnēmis lielu daļu agrofirmsas «Sarkanais Oktobris» kolhoza lauzu pēc tam, kad 8. februārī ilggadējais valdes priekšsēdētājs Romualds Kavinskis izteica iespēju, ka viņš gatavs atteikties no šī sava pienākuma. Dienas, kas ritējušas viņa vadībā, protams, nav bijušas vieglas — jo kaut ko uzcelt, panākt var, tikai ieguldot pūles un darbu. Toties kopsaimniecībai ziedotā enerģija materializējusies iekoptos laukos, ražīgā ganāmpulkā.

Dzīves pieredze rāda, ka celt vienmēr ir grūtāk nekā ārdīt. Pat labi nostādīta saimniecība sliktu rīkotāju rokās var sākt nīklot pēc dažiem gadiem. Vadītāju maiņa vienmēr ir saistīta ar zināmu risku. Bet kāpēc riskēt, ja veicjam priekšsēdētājam vēl gana spēka un uzņēmības? Pārskata un vēlēšanu pilnvaroto sapulce, nesīem kolhozniekiem tālā spēja balsošanā piedalīties pašiem. Tāpēc uz kolhoza kantori pēdējā laikā ceļoja gan kolhoza valdei, gan pašam R. Kavinskim adresētās vēstules, kurās galveno domu īsi varētu izteikt šādi: kaut arī saprotam, ka Jums šobrīd nav viegli, tomēr lū-

dzam vēl palikt par mūsu vadītāju, bet šo vēstuli nolasīt gada pārskata sapulcē un mūsu parakstus uzskatīt par balsīm, kas nodotas Jūsu labā.

Līdz 3. martam bija saņemtas 13 tādas vēstules ar 248 parakstiem. To nolasīšana sapulcē aizņemu daudz laika, tāpēc priekšsēdētājs atļāva tajās ieskatīties arī redakcijai, lai ar laikraksta palīdzību darītu visiem zināmas vēstulu autoru domas. Aiz katra paraksta taču stāv dzīvs cilvēks, viņa gribas izpausme, kura būtu jāņem vērā arī pilnvaroto sapulcē. Kas attiecas uz pašu Romualdu Kavinski, tad viņš sacīja, ka jūtas aizkustināts un pateicīgs par atziņību, kādu viņam dāvā šie laudis. Cilvēku uzticība ir skaistākā dāvana šajā laikā, kas nesīs viņam arī dažu labu rūgtu mirkli. Un tā dod spēku, nelaiņi padoties nogurumam un apātībai, liek ar jaunu enerģiju domāt par kolhoza lietām.

Ielūkosimies dažu vēstulu rindās:

«Līdz 2. iecirkņa 3. sektora kolektīvam nonākušas baumas, it kā ar mums risinātas sarunas par bīnšā kolhoza «Druva» atdalīšanos. Taču tā nav... Kolhoznieki par to nav pat domājuši... Mums

nav pretenziju pret kolhoza vadību Sākumā — kad apvienojāmies — tas notika 1975. gadā — mēs gan kaut kā izturējāmies ar neuzticību un bažām, taču, gadiem ejot, pārliecinājāmies par vadības taisnīgumu. Bet disciplina, protams, vienmēr vajadzīga jebkurā kolektīvā, pat ģimenē. Kur ir laba, speciģa vadība, tur ir arī kārtība. Tāpēc mēs vēlamies, lai arī turpmāk par mūsu kolhoza priekšsēdētāju būtu Romualds Kavinskis.» 30 paraksti

«...Daudzi no mums jau aizgājuši pelnītā atpūtā — pensijā, taču atceramies tās grūtās Jūsu darba sākuma dienas... Mēs līdz galam stāvēsim par Jūsu kandidatūru.»

4. laukkopības sektora kolhoznieki (27 paraksti) «...Mūsu kolektīva godīgie un krietnie cilvēki Jūs atbalsta, augstu vērtē Jūsu taisnīgumu un prasmi strādāt ar cilvēkiem...»

I iecirkņa 3.sektora kolektīvs (17 paraksti) «...Mums tas arī ir liels trieciens, ka mūsu tiesiskajā, demokrātiskajā valstī nevar atrast likumus, lai aizstāvētu mūsu deputāta tiesības, — un iznāk, ka lemj nevis tauta, kura par Jums nobalsojusi, bet kaut kāds diktāts... Tagad mums vēl viena nelaipe, vēl vie-

na bēda. Mēs lūdzam Jūs nenonemt savu kandidatūru kolhoza priekšsēdētāja amatam... Jūs palīdzējāt mums toreiz, kad atnācāt strādāt par priekšsēdētāju... Un nenobijāties no grūtībām, bet mēs visi kopā Jūsu vadībā kļūvām par pirmrindniekiem un tā strādājam visu laiku. Tagad arī ir grūtas dienas visai valstij — pārbūves periods, un mēs lūdzam neatstāt mūs tādā sarežģītā brīdī...»

I iecirkņa 1., 4., 2. sektora cilvēki (52 paraksti)

«...Mēs bezgalīgi uzticamies Jums un ticam, ka arī turpmāk Jūsu vadībā sasniegsim labus darba rezultātus... Esam ļoti sarūgtināti un sašutuši par šo pirmsvēlēšanu kņadu ap Jums. Ir mums, protams, dažādi cilvēki, taču godīgo un darbu mīlošo — vairāk...»

Dūņišku fermas kolektīvs (10 paraksti)

Tā un līdzīgi Romualdam Kavinskim raksta tie, kurus nebalda darbs, kuri stingrā, stiprā vadībā redz vienu no panākumu priekšnoteikumiem. Nu, bet ko lai iesaka tiem «dažādiem cilvēkiem», kas vienā no vēstulēm nosaukti par R. Kaviska «ienaidniekiem, kuriem viņš daudz jābā darījis»? Varbūt vienkārši padomāt — vai nu tik vien vietas pasaulē, kā šīs nīstamais «Sarkanais Oktobris»...

Logs no Eiropas

Pēdējos gados Padomju Savienības kontakti ar Rietumeiropas valstīm guvuši tik plašu vērtību, kāds tiem nekad nav bijis agrāk. Svarīgu vietu tādā sadarbībā ieņem Nīderlandē — valsts ar ļoti augstu zinātniski tehnisko un rūpniecisko potenciālu, kuru tā izmanto ārkārtīgi racionāli, it īpaši — agrorūpnieciskās ražošanas attīstības sfērā. Imports Nīderlandē sastāda tikai divas piektādas, bet eksports — pusi no nacionālā ienākuma. Tik labvēlīga tirdzniecības bilance veicina pastāvīgu «kapitālieguldījumu klimata» uzlabošanu kā valsts iekšienē, tā arī aiz tās robežām. Holandes ekonomikas straujo attīstību veicinājuši gan labvēlīgie dabas apstākļi, gan ģeogrāfiskais stāvoklis, gan tautas talantīgums un darba mīlestība. Katrs šeit ir tik ieinteresēts taupīt.

krāt un apgūt materiālus tik mērķtiecīgi kā reti kur citur pasaulē. Šī tradīcija dod savu lielu labumu.

Biedrības «PSRS — Nīderlandē» organizētā lauksaimniecības darbinieku delegācija apmeklēja Ziemeļu Bramantas firmas, agrorūpnieciskos uzņēmumus un kooperatīvās asociācijas. Ziemeļu Bramanta ir viena no 12 Nīderlandes provincēm, kurā ir visoptimālākā sociāli rūpnieciskā infrastruktūra Eiropā un kura valstī ieņem pirmo vietu agrorūpnieciskās produkcijas izlaide.

Kopumā Nīderlandē pašlaik var lepoties ar to, ka no platības vienības iegūst visvairāk pārtikas produktu. Valstī dzīvo gandrīz 15 miljoni iedzīvotāju, bet tās teritorija aizņem tikai 41,2 tūkstošus kvadrātkilometru. Tas ir par 5,8 tūkstošiem kvadrātkilometru mazāk nekā Maskavas apgabala teritorija. Salīdzinājumam pieminēsim, ka Latvija arī ir krietni lie-

lāka — 44589 kvadrātkilometri. Lauksaimniecībā Nīderlandē nodarbināti tikai 5,7 procenti strādājošo uz diviem miljoniem hektāru apstrādājamās zemes.

Statistika rāda, ka viens Holandes fermeris «pabaro» 112 cilvēkus (ASV — 80, Itālijā — 22). Jebkuras pilsētas jebkurā veikalā visu veidu preces (pārtiku ieskaitot) ir neierobežotā izvēlē, un katrs cauru gadu var iegādāties visu, ko vien sirds vēlas. Lielākā daļa pārtikas produktu un citu preču aiziet eksportam: lauksaimniecības produkcija eksporta zinā Nīderlandē ieņem vienu no pirmajām vietām pasaulē.

PSRS delegācija apmeklēja fermu, kurā firma tur 340 melnraibo govju no kurām katrā gadā dod vidēji astoņus tūkstošus kilogramu piena. Skatļotāji regulē barības devu sastāvu un normu katrai

govij, kā arī veic mehānisko slaukšanu «Karuseļi», izdara visus pārvaldīšanas darbus. Jebkurā posmā nekvalificēts darbs uzreiz kļūst redzams. Katras specialitātes darbinieki te gatavo ļoti pamatīgi lauksaimniecības skolas.

Katrs fermeris iesaistījis uzreiz vairākas kooperatīvu asociācijas. Tās Nīderlandē pastāv jau astoto gadu desmitu. Kooperatīvi piegādā fermeriem vairāk nekā pusi no kombinētās lopbarības, Pavisam tie saražo vairāk nekā divarpus miljonus tonnu spēkbarības gadā. Seit ir Eiropā lielākā lopbarības ražošanas rūpnīca. Izejvielas pieved no visas pasaulē: citrusaugus — no Brazīlijas, soju — no ASV, graudus un citus komponentus — no dažādām valstīm. Lopbarību iedalā divās grupās — olbaltuma un rupijai barībā, kas satur daudz kokšķiedras.

Pēdējā laikā lopbarības ražotāji — kooperatori cenšas nodrošināt fermerus

pilnīgi ar visu veidu lopbarību. Graudu saturu lopbarībā samazina uz veģetatīvās augu masas rēķina, jo tā izmaksā lētāk un to var iegūt daudz vairāk no tās pašas platības. Tiek meklētas iespējas, kā graudus aizstāt ar piena un gaļas pārstrādes cehu atliekumiem.

Fermeriem izveidojušās radošas attiecības ar standartizācijas komisiju, kas pārbauda piena, gaļas un citu produktu kvalitāti. Šo komisiju veido fermeru komisiju izdara katrs speciālists atsevišķi un patstāvīgi pēc stingra standarta, no kura netiek pielautas ne mazākas atkāpes.

Laboratorijās pastāvīgi veic arī lopbarības kvalitātes, tās sastāva analīzi. Lielu uzmanību veicot nelabvēlīgajiem komponentiem, kas var iekļūt pienā un pazemināt tā augstvērtību. Savukārt veterinārie darbinieki regulāri pārbauda govju tesmeņus, vakcinē tās pret infekcijas slimībām. Tāpēc Holandes

piena lopu ganāmpulks nepazīst daudzas bīstamās lipīgas slimības.

Tik stingra vispusīgas kontroles sistēma ne tikai garantē, ka pārstrādes rūpniecības uzņēmumi nesāņem zemas kvalitātes izejvielu, bet arī liek fermeriem pastāvīgi gādāt par to. Ja fermas rādītāji ir sliktāki par maksimāli pieļaujamām novirzēm, atkarībā no tām tiek noteikta nolaide cenās, kuras uzņēmums maksā fermeriem. Tās summas, kas veidojas no šādām cenās starpībām, sakrājas reģionālā fonda rēķinā un pēc katriem trim mēnešiem tiek izmaksātas prēmiju veidā tiem fermeriem, kas pārdevuši pienu ar minimālām novirzēm no standarta. Ja analīzes rezultāti uzrāda nepieļaujami lielas novirzes no normas, uzreiz tiek pieņemti pasākumi, lai tos novērstu.

Materiālu sagatavoja pirmrindas pieredzes vadošā speciāliste

V. RUTKOVSKA

S. KUZNECOVS, DPI pasniedzējs

Latvijas pirmajā parlamentā

(Nobelīgums)

«Kas atļautu runāt par mieru tanī brīdī, kad kara spēks frontes līnijā virzās uz priekšu? Tas nav pieļaujams.» Viņa atsaucās uz Kerenska Krievijas piemēru, kad netika aizliegta miera propaganda, atzīmējot, cik postoši ir prasīti mieru tad, kad armija iet uzbrukumā. Turklāt V. Seile nepalaida garām iespēju pabeigt strīdu ar P. Kalniņu ar šādu indiņu piezīmi: nu, Kalniņa kungs, kuram no mums bija taisnība? Pats tagad redzat, ka kara ceļā atbrīvot Latgali ir ātrāk nekā ar novārdzinošām miera sarunām.

Tik kareivīgu latgališu nostāju Tautas Padomē noteica vēl viens svarīgs

moments. Viņi uzstāja par to, lai Latvijas sastāvā tiktu iekļautas visas senlatgališu zemes, kuras, pēc viņu vārdiem, austrumos kādreiz sniedzās līdz pat Sebežai. Tomēr K. Ulmani un citus Rīgas politikus līdzīga perspektīva neapmierēja ne tikai tāpēc, ka būtu grūti risināt teritoriālās problēmas sarunās ar Krieviju, bet arī tā iemesla dēļ, ka tāda gadījumā Latvijas robežās ietilptu teritorijas ar jauktu iedzīvotāju sastāvu, starp kuriem latvieši būtu nenozīmīgs procents. Viņi nevēlējās «pārpludināt Latviju ar svešautiešiem» dēļ dažiem tūkstošiem tik apšaubāmu latviešu kā latgališi. Pēc dažiem vērtējumiem, noslēdzot miera līgumu starp Padomju

Krieviju un Latvijas Republiku, Krievijas rokās palika līdz 60 tūkstošiem latgališu. Fr. Trasunu ļoti uztrauca viņu liktenis, straujās asimilācijas briesmas. Tāpēc viņš un citi Latgales politiskie darbinieki uzstājās pret Latvijas un Padomju Krievijas 1920. gada 12. augusta miera līguma ratifikāciju.

Diezin vai vajadzētu idealizēt Latvijas Republikas pirmo, pagaidu parlamenta darbību. Tiesa, Tautas Padome radīja jaunās valsts juridisko pamatu, kas balstījās uz demokrātiskiem principiem. Taču vienlaikus nav pareizi apgalvojumi, ka tajā būtu bijuši proporcionāli pārstāvēti visi iedzīvotāju slāņi. Pārsvārā tur bija buržuāzisko aprindu un inteliģences pārstāvji.

Parlamentā gandrīz nebija strādnieku un nabadzīgo zemnieku pārstāvju. Tāda Tautas Padome izteica tikai vienas, kaut arī nozīmīgas tautas daļas, intereses. Šī iemesla dēļ piemēram, tajā gandrīz netika skarts tāds sāpīgs jautājums kā agrārais. Tā,

protams, bija Tautas Padomes darbības vajākā pusē, lai gan nevar sacīt, ka ar zemi saistītie jautājumi vispār nebūtu skatīti parlamenta sēdēs. Jānis Grišāns, runādams par Latgales zemnieku lielā vairākuma grūto dzīvi, atzīmēja: «... pie mums mazzemnieki ir tāda pašā stāvoklī kā Latvijā bezzemnieki». Bet kopumā galīgo lēmumu zemes jautājumā bija nolemts atlikt līdz Latvijas Satversmes sapulces sasaukšanai.

Astotajā Tautas Padomes sesijā Latgales delegāti praktiski bija nemanāmi — sākās gatavošanās Satversmes sapulces — augstākā likumdošanas orgāna — vēlēšanām, kuru pirmo reizi ievēlēja ar vispārēju balsošanu (tiesības piedalīties vēlēšanās nesānēja tikai komunisti). 1920. gada februārī pa nesen Latvijas armijas ienemto Latgales teritoriju braucienā devās K. Ulmanis Fr. Trasuna pavadībā.

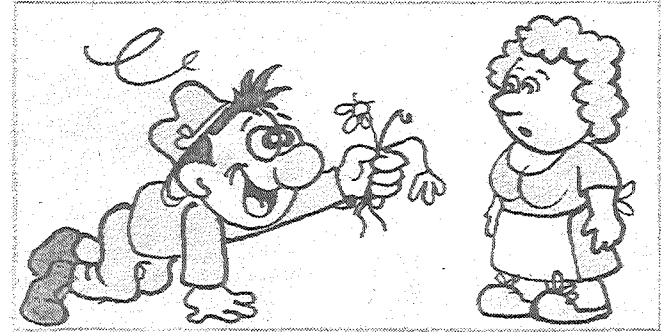
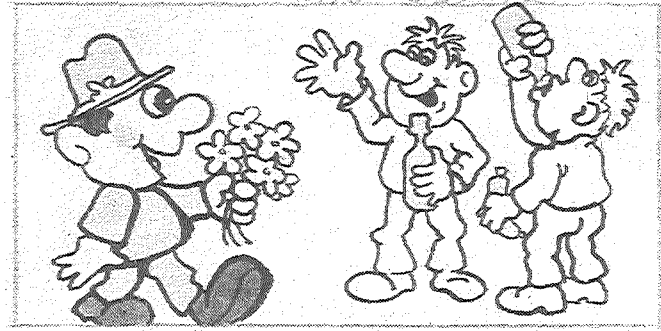
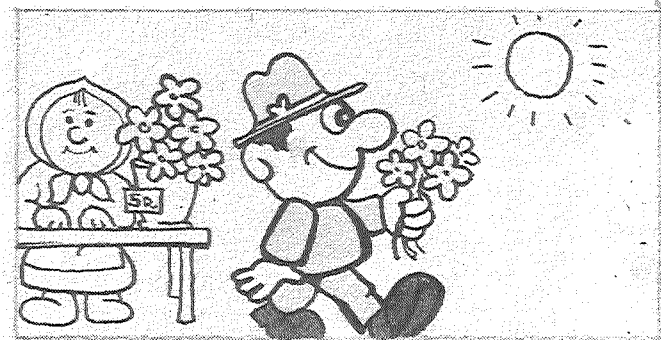
Uz to laiku faktiski vienotā latgališu frakcija Tautas Padomē bija jau

izjukusi. Ar frakciju bija noticis tas, kas neizbēgami notiek ar jebkuru organizāciju kura sevi iekļauj sociālā stāvokļa un it īpaši uzskatu zinā dažādus cilvēkus. Politiska nodarbošanās latgališu starpā bija dabisks process — inteliģences, garīdzniecības, tirgotāju un dažādu zemnieku grupu intereses pārāk ilgi nevarēja sarkrist. Šī nodarbošanās pieņēma noteiktu formu Satversmes sapulces vēlēšanu laikā. 1920. gada janvārī — martā novadā izveidojās Latgales kristīgā zemnieku savienība, kuras priekšgalā bija Fr. Trasuns (starp citu, lēmums par tās Latgales partijas izveidošanu, kas līdzinātos Latvijas Zemnieku savienībai, tika pieņemts jau 1917. gadā pirmajā Rēzeknes kongresā), Latgales zemnieku partija, Darba partija un citi vēl sīkāki grupējumi.

Uzvaru šajās vēlēšanās, kas notika 1920. gada aprīlī, kad Latgalē bija ar kārtējs stāvoklis, guva Latgales zemnieku partija (tās nodibināšanas inicia-

tori un pirmie vadītāji bija S. Kambala, V. Seile, pazīstamais sabiedriskais darbinieks un dzejnieks Juris Pabērzs), kas labāk par pārējām prata izmantot zemnieku mūžīgo tieksmi pēc zemes un pēc taisnības iedibināšanas daudzus viņiem vitāli svarīgos jautājumus. Partija uzstājās ar visai radikāliem lozungiem (mūžīgu īpašumu sadalīšana, zemes piešķiršana zemniekiem privātpašumā bez atlīdzības utt.). Šī partija netikai prasmīgi veica agitācijas darbu (sava nozīme bija tam, ka atšķirībā no citām partijām tā lietoja zemniekiem saprotamu valodu), bet arī izmantoja K. Ulmana Zemnieku savienības plašu atbalstu. Rezultātā mandātu vairākumu, kas bija piešķirts Latgalei, ieguva tās kandidāti.

Turpmāk tikai daži no latgališiem — Tautas Padomes locekļiem — turpināja profesionālu politisko darbību, ienemot redzamu stāvokli Latvijas politikajā dzīvē. Bet par to jau būtu jāpastāsta atsevišķi.

BEZ PARAKSTA

Tā mēs nosaucām šos mūsu jaunā, bet, kā solījies, turpmāk, pastāvīgā autora satīriskos zīmējumus.

Viņš — Kazimirs Anspaks — strādā par mākslinieku noformētāju rajona patērētāju biedrību savienībā.

Miļās dāmas, dēļ Jums...

Kāds ir šajā laikā saciņš, ka loti cienītā Rozālija Kurme-Love, kas rakstā «Ventilatoram» (pēdējā laikā, tiesa kas tiesa, retāk) ir mana dzīvesbiedre vai vismaz draudzenīte. Varu kā rīta miglu izklīdēt šīs isteni nepamatošas un kļūdainas domas — esmu zvērīnāts vecpuis. Kāpēc? Tik dēļ jums, dāmlās dāmas! Tik dēļ jums...

Kā tas notika? Skolas gados patika parausīties aiz bizēm skolas meitenes, sarku un bālēju, kad kāda paskatījās uz manu pusī. Vārdu sakot, biju tāds paš puika, kā tie, kuri kļuviši par nopelniem bagātiem ģimeņu tēviem. Vienlaik jau gandrīz vai neaprecejos... Mana pažiņa jau pie pirmās satikšanās prasīja, pipēt... Mani dārgie, droši vien esat dzirdējuši, kas notiek pēc

tam, kad uz lejas nejauši sastaptie vakarā paprasa pipēt? Par to jau lasāt milicijas hronikās avīzēs! Tad, lūk, kā. Bet kas attiecas uz cienījamo Rozāliju, tad goda vārds, neko tuvāk nespēju pastāstīt. Precēta sieva... Varbūt virs sācis dzert, varbūt bērni slimo...

Kā dzīvojam mēs, vecpuisi? Nav peļams. Pats sev esi saimnieks, baro un apģērb. Vai jūs esat redzējuši precētu vīru tik možu, tīru un kārtīgu, apģērbus pēc pēdējā modes kļiedziņa. Kur nu, Sieva, bērni. Bet mēs — paši gatavojam pusdienas, šujam un adām, paši stādām un ražu novācam. Vārdu sakot — kungļi un tikai tā. Lai varētu satikties ar domu biedriem, dibināt ZVK — Zvērināto vecpuisību klubus.

Domu rakumi

Saruna:
— Ko uztraucis, ka tehnikuma diploms. Mūsu kolhozā viena slaucēja govis slauc ar augstskolas diplomu.

Slaucēja bija ar miera ielīst pat govs adā, lai no tās izslauktu 6000 kilogramus piena.

Milestību nodēdēja tik tālu, ka bija jāšķiras.

No milestības abeces: dažreiz vajadzēja tikai pamirskškināt ar aci.

Virš ar sievu izšķiras pieredzes trūkuma dēļ.

Daži jauni sievišķi modes jaunumus nēsā augšpus ceļiem.

L. VIKSNA (Līvānos)

18. martā plkst. 15.00 agrofirmas kultūras namā — A. Nikolai komēdija

«MILESTĪBA LIDZ KAPA MALAI»

divos aktos (T. Skujas tulkojumā no itāliešu valodas). Par šis itāļu dramaturga Aldo Nikolai lugas komismu var spriest jau no pirmajām ainām, no pirmajām reprīzēm. Kā

14., 15. un 16. martā Riebiņu medpunktā. 19. martā — Pienīnu medpunktā no plkst. 9.00 līdz 13.00 notiks Riebiņu pa-

gad rīkosies īsts vīrietis, kuru sievietē, šaduzījusi viņa automobili, pārsēdina savā, izraisa avāriju, kurā nogalina divus cilvēkus. piedāvā viņam (istajam vīrietim) vainu uzņemties uz sevi? Kā viņš rīkosies, ja no slimnīcas nokļūst cietumā, bet pēc tam ar savas «labvēles» centību — trako nama?

Ieeja — 2 rubļi.

gasta iedzīvotāju **MEDICINISKA PĀRBAUDE:** fluorogrāfiskā un ginekoloģiskā apskate.

Patentēts Anglijā, Francijā, Polijā un Baltijā valstīs.

Patēnties šāvam savienojumam, sevišķi viņa ietilpstošā balstam labācijai ledarbitāli «Peruin» ziepes ir augstvērtīgas līdzekļi ādas, galvas un sejas kopšanai.

Tu kā «Peruin» ziepēm piemīt īstā dezinficējošā īpašība, viņas izmanto arī ādas un parazītu līdz ar visiem poriem, mazoties pilnīgi tīru galvas ādu un krāsīgas ziedušās matas.

«Peruin» ziepes satur maigi smaržojošu, labāku halozāmu, kas novērš vasaras raibumus un citus ādas lietišķus sejas ādas traucējumus.

«Peruin» ziepes padara sejas un roku ādu maigu, tīru un rozāni baltu.

Patēnties «Peruin» ziepēm piemērotām prasībām, viņas ir ar vislabāko pamatņemamā galvas, sejas ādas, roku un tīrā viegluma kopšanai. «Peruin» ziepes izceļas, izņemot ar citiem «dāmas ar krāsīgu matu», nosauktu «PERUIN» un zeta medali.

Techn.-kīm. laboratorija **ZENOL** F.S. Leščinskis Rīga.

Jautājiet, atbildi parādā nepaliksim

— Vai tiesa, ka nākotnē pilsētu ielas būšot gludas?

— Nav tiesa, tad izzudīs atšķirības starp laukiem un pilsētām, bet tas taču stagnācijas perioda palieka.

— Ko stāsta veikalu vitrīnas?

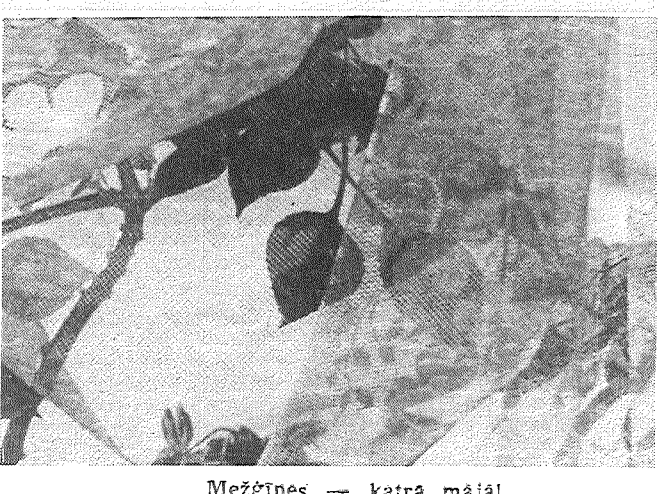
— Kādu preču tur nav. Ja uzzimēta desa — nav desas, ja šķinkis — nav šķinka, ja pudele — nav dzēriena...

Redaktors **A. RANCANS**

Tirgus cenas

(rubļos par kilogramu)

	Rēzekne	Daugavpils
Kartupeļi	0,50	0,65
Svaigi kāposti	1,00	0,90
Skābēti	1,00	1,00
Galda bietes	—	0,70
Burkāni	1,00	0,90
Sipoli	—	1,00
Loki	3,00	2,50
Kiploki	5,00	3,50
Skābēti gurķi	2,00	2,75
Kirbji	—	1,00
Rutki	—	0,80
Āboli	2,00	3,25
Zāvēti augļi	—	5,00
Vairieksti	—	6,00
Liellopu gaļa	—	5,25
Tela gaļa	6,00	6,00
Aitas gaļa	—	5,50
Cūkgaļa	5,50	4,75
Medus	10,00	10,00
Krējums	—	5,00
Biezpiens	—	1,60
Olas (10 gab.)	—	1,80
Nelķes	2,50	2,00
Tulpes	1,50	0,90
Narcises	—	0,80

Mežģīnes — katrā mājā!

JAUNAIS CEĻŠ

Latkraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273, Priekļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732.

Pas. 282.

Met. 2000.

Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacītā iespaidokne.